

Lýdia Vadkerti-Gavorníková

Pár—nepár

Ruky mám párne —
jednu v tieni srdca
druhú na jeho výslní
preto mi zavše ukazujú
opačným smerom
Často sa jednej lení
a druhej zazelení
keď jedna drží pero
a druhá šálku čaju

Vtedy tá pravá odmieta
vedieť čo robí ľavá
tá udrie tá zas pohladí
jedna sa schová do vrecku
a druhá do rukáva
Ale keď sú zajedno
vtedy obe spoločne
robia to isté
všetko pod nimi rastie
na papieri je báseň na stole chlieb so
soľou
a môžu si aj zatlieskať

Nohy mám párne —
jednu vedľa druhej
keď na nich stojím
Zavše sa navzájom potkávajú
na krivých chodníčkoch
a niekedy zasa vodia
za nos i za nosom
Ale keď sa zhodnú
darmo im obúvam
túlavé topánky
nesú ma rovno domov
aj proti mojej vôli
a postavlia ma k práci

Oči mám párne —
oddelené od seba
iba mostíkom nosa
ale aj tak sa neuzrú
iba ak v zrkadle
Preto sa často jedno otvorí
a druhé prižmúri
nad tým čo stváraam
Ale keď sa vedno zadívajú
z jadierok rastie jabloňový sad
z dievčatiek matky
z chlapcov otcovia
a na oblohe žiari hviezda
ktorá už vyhasla či odputovala
Vidia cez temný priestor
hlboko do času
aby som neoslepla
z jagavej dočasnosti

Uši mám párne —
každé osve
po oboch stranách hlavy
oddelené od seba
pohorím uvravenej tváre
takže sa nezačujú
ani keby si bubnovali
na vlastné bubienky
Preto niekedy jedno
počuje áno druhé nie
Ale keď sa spolu započúvajú
rozvibrujú mi kladivkami
nedoslýchavé blany
a keď mi takto vrátia sluch
počujem v sebe rásť i trávu

Ale mám iba jednu
nepárnu hlavu
s tvárou ktorú poznám
len zo zrkadla
a preto hlava hoci tvrdá
tak vratko sedí
na presilenom krku
obracia ma kam nechcem

raz doľava raz doprava
často mi odvracia tvár
od udalostí k stene
a potom tlčie do múrov
a stene že je krvavá
zavše si pre ňu lámem nohy
lebo sa dvíha k nebu
práve vtedy
keď sa má skloniť k zemi
aby som dovidela na cestu
niekedy sama nevie či je
chodím s ňou potom ako stratená
a nemôžem sa nájsť
Teraz mi ťarchou nalomila krk

A mám len jedno
nepárne srdce
uväznené na doživotie
v rebrovom mrežovisku
zle živené z nedomykavých komôr
prietrávené jedmi z pľúc
namáhavo pracuje
na nútených prácach
neľútostného tela
rozbieha sa a spomaľuje
nevládze vynecháva
a preto sa búri
s vedomím neodvratného
spartakovského údelu

Teraz sa chveje v mojom bezvetří

A mám iba jediné
nepárne telo s ústami
z ktorých vychádza hlas